

med Rette kan anvendes paa forskellige Omraader. Nu er det jo vel bekendt, at de overordnede i Militæretaten have deres underordnedes Vel for Øje, og det er selvfølgelig ogsaa deres Pligt. Blandt andre gode Ting, som de foretage sig for at forbedre Soldaterne, er den, at de give dem en Bog, som de kalde „Soldaterbogen“, i hvilken der findes en hel Mængde gode Leveregler, og disse Bøger skulle de tage med, naar de permitteres. Jeg skal blot nævne et eneste af de mange Punkter, som findes i denne Bog, og det er Punkt 14. Dette Punkt lyder saaledes: „Medens de ere hjemsendte, bør de saa vidt muligt jævnlige opriske deres militære Kundskaber og Færdigheder, og de bør efter Evne søge at bidrage til, at det yngre Mandskab forskaffer sig Fordannelse til Indkaldelsen i Hæren“. Nu vil jeg nok spørge, om det ikke smager en lille Smule af Militarisme? Det ser ud, som om de brave Befalingsmænd ved Hæren ønske ogsaa at have Indflydelse paa de unge Mænd, efter at de ere komne ud af Tjenesten og hjem igen, og de nøjes ikke med at forlange, at de skulle vedligeholde og opriske disse militære Færdigheder — Kundskaberne kunne vi vel lade ligge og nøjes med at bruge Ordet Færdigheder — men de forlange ogsaa, at de skulle søge at bibringe dem, der ere yngre, Fordannelse til at indtræde i Hæren. Jeg synes, at det er for meget af det gode. De brave Befalingsmænd kunde, synes jeg, undlade dette, thi skulde den Slags Ting gribe videre om sig paa dette Omraade, fik vi virkelig Militarisme, selv om det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds benægter det. Det, at der er blevet brugt et halvt hundrede Millioner til at lave Fæstning for, uden at der var lovlig Bevilling dertil, har for det ærede Medlem ikke været tilstrækkeligt til at overbevise ham om, at der var Militarisme her i Landet; men det kan jo være, at denne lille Henvendelse i Soldaterbogen snarere kunde bringe ham paa Tanke om, at der alligevel er noget deri. Der staar endvidere i Bogen noget om alle de Sager, som Soldaterne skulle anskaffe under Tjenestetiden, og blandt alle disse mange Ting, som de skulle anskaffe, er der ogsaa en Snapseflaske. Nu er det højst mærkværdigt, at de overordnede, der jo lige saa vel som vi andre vide, hvor lille Lønnen er, alligevel give dem en indirekte Opfordring til at købe Brændevin; thi hvad skulde det nytte, at de have en Snapseflaske, naar der ikke er Brændevin i den,

og naar vi nu vide, at Brændevin er en dyr Artikel, og hvis det Forslag bliver vedtaget, som er forelagt os, vil blive dobbelt saa dyr, synes jeg, at der ligger en mindre god Moral i denne Opfordring til at skaffe sig denne Snapseflaske, naturligvis tillige med mange andre gode Ting, en mindre smuk Moral, siger jeg, end man kunde forudsætte, at der vises af Hærens overordnede lige over for de underordnede. Det er aabenbart deres Mening og Opgave at danne gode Borgere og Mennesker af de unge, som de have under deres Varetægt, men saa synes jeg ogsaa nok, at man kunde forlange, at de ikke gav dem indirekte Opfordring til at have for meget med Snaps at gøre. Idet jeg har omtalt denne Post, forudsætter jeg, at Tillæget simpelt hen kan gøres paa Finansloven, enten det nu er Krigsministeren eller Finansministeren, der faar med Sagen at gøre. Det er paa den Del af § 26, der omhandler Finansministeriet, at dette Lønningstillæg findes anført, saa maaske det er Finansministeren, der skal have med Sagen at gøre, hvis Soldaterne skulle have større Lønningstillæg. Jeg forudsætter, at det vel ikke gaar saa glat med at faa lavet en Værneskat, der skal vel sagtens Tid til, siden der har været talt saa mange Aar derom, men hvis Soldaterne fik Tillæg, bliver det maaske en Spore til at søge gennemført en Lov om en saadan Værneskat.

Saa vilde jeg gerne — nu ere vi omtrent ved Midnatstimen — rette en Hensigt til den ærede Indenrigsminister angaaende Jærnbaneembedsmændene. Jeg vilde gerne anmode den ærede Minister om, at det maatte blive paalagt Jærnbaneembedsmændene, at de ikke maa lægge Jærnbaniens Arbejdere Hindringer i Vejen med Hensyn til Udøvelsen af deres Valgret. Jeg forudsætter, at de kørende, de, der følge med Togene, ikke alle sammen kunne komme til at afgive Stemme paa Valgdagen. Forholdene ere jo saadanne, at der ikke er noget at sige dertil, men for dem, der arbejde ude i det, man kalder Kolonnerne er der ikke noget i Vejen for, naar der er lidt Velvilje hos Embedsmændene, at de meget godt kunne faa Lov at udøve deres Valgret. I Skelskør har det hidtil været god Praksis, at disse Arbejdere eller Formændene for Kolonnerne have nogen Tid før Valgdagen fra Overbanemesteren faaet Meddelelse om, hvilken Dag der skal være Valg, og saa kunne de ordne det saaledes, for at de kunne komme til Valg, at der paa denne Dag ikke foreligger noget, som absolut skal udføres paa